

17.-18.4.1974
1

P r o j e k t

K O M U N I K A T

z posiedzenia Doradczego Komitetu Politycznego
państw - uczestników Układu Warszawskiego.

W dniach 17-18 kwietnia 1974 roku odbyło się w Warsza-
wie posiedzenie Doradczego Komitetu Politycznego państw-
uczestników Układu Warszawskiego o przyjaźni, współpracy
i pomocy wzajemnej.

W posiedzeniu uczestniczyli:

z ramienia Ludowej Republiki Bułgarii - Todor Żiwkow -
I Sekretarz KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej, Przewodni-
czący Rady Państwa Ludowej Republiki Bułgarii, Przewodni-
czący Delegacji;

.....

z ramienia Węgierskiej Republiki Ludowej - Janos
Kadar - I Sekretarz KC Węgierskiej Socjalistycznej Partii
Robotniczej, Przewodniczący Delegacji;

.....

z ramienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej -
Erich Honecker - I Sekretarz KC Socjalistycznej Partii
Jedności Niemiec, Przewodniczący Delegacji;

.....

z ramienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej -
Edward Gierek - I Sekretarz KC Polskiej Zjednoczonej Partii
Robotniczej, Przewodniczący Delegacji;

.....

z ramienia Socjalistycznej Republiki Rumunii -
Nicolae Ceaușescu - Sekretarz Generalny Rumuńskiej Partii
Komunistycznej, Prezydent Socjalistycznej Republiki Rumunii,
Przewodniczący Delegacji;

.....

z ramienia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
- Leonid Breżniew - Sekretarz Generalny KC Komunistycznej
Partii Związku Radzieckiego, Przewodniczący Delegacji;

.....

z ramienia Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej -
Gustaw Husak - Sekretarz Generalny KC Komunistycznej Partii
Czechosłowacji, Przewodniczący Delegacji;

.....

W posiedzeniu uczestniczyli również Głównodowodzący
Zjednoczonych Sił Zbrojnych państw-uczestników Układu
Warszawskiego, Marszałek Związku Radzieckiego I. Jakubowski
oraz Sekretarz Generalny Doradczego Komitetu Politycznego
państw-uczestników Układu Warszawskiego N. Firiubin.

Posiedzenie Doradczego Komitetu Politycznego omówiło
aktualne zagadnienia dotyczące umocnienia bezpieczeństwa
europejskiego oraz dalszego zmniejszenia napięcia międzynaro-
dowego.

Uczestnicy posiedzenia DKP stwierdzają z zadowoleniem,
że tendencja w kierunku odprężenia międzynarodowego jest
w chwili obecnej dominującą cechą rozwoju sytuacji na
kontynencie europejskim oraz w świecie. Znajduje to swoje
odzwierciedlenie w coraz szerszym zastosowaniu w praktyce

stosunków międzynarodowych takich zasad jak pokojowe współ-
istnienie państw, poszanowanie suwerenności, integralności
terytorialnej, nienaruszalności istniejących granic państwo-
wych w Europie, rezygnacja z zastosowania i groźby użycia
siły, nieingerencji w wewnętrzne sprawy państw. Rozładowanie
napięcia zadecydowało o politycznych metodach rozwiązania
sytuacji konfliktowych w Wietnamie i Laosie, na półwyspie
Indyjskim, na Bliskim Wschodzie oraz stworzyło sprzyjające
warunki dla walki narodów o wolność, niezależność, demokra-
cję i postęp.

Jednocześnie uczestnicy posiedzenia DKP stwierdzają,
że przeciwnicy odprężenia międzynarodowego, zwolennicy "zim-
nej wojny" - siły imperializmu i reakcji, nie złożyli broni
i usiłują zahamować oraz przeciwdziałać procesom odprężenia,
odpowiadającym dążeniom narodów. Koła militarne dążąc do
aktywizacji NATO, nadal zwiększają budżety wojskowe krajów
tego zamkniętego imperialistycznego bloku wojskowego.
Państwa - uczestnicy Układu Warszawskiego wyrażają jednak
zdecydowaną pewność, że narody świata i wszystkie postępowe
siły miłujące pokój, dzięki wspólnemu działaniu, zdołają
zwyciężyć i obronić swoje podstawowe interesy.

Zawarcie układów przez Związek Radziecki, Polskę
Rzeczypospolitą Ludową, Niemiecką Republikę Demokratyczną,
Czechosłowacką Republikę Socjalistyczną z Federalną Republi-
ką Niemiec oraz potwierdzenie w nich, na podstawie ogólno-
przyjętych zasad międzynarodowych stosunków między państwami
poszanowanie suwerenności, nienaruszalności granic, tery-
torialnej integralności państw, ostateczna likwidacja
haniebnego dyktatu monachijskiego, nawiązanie stosunków

4.
dyplomatycznych przez RFN z Bułgarską Republiką Ludową i Węgierską Republiką Ludową, sukcesy osiągnięte w normalizacji stosunków między NRD a RFN, jako suwerennymi niezależnymi państwami - stanowią ważny krok na drodze do normalizacji sytuacji w Europie, ustanowienia dobrosąsiedzkich stosunków oraz rozszerzenia wszechstronnej i wzajemnie korzystnej współpracy między wszystkimi państwami.

Uczestnicy posiedzenia DKP stwierdzają z zadowoleniem, że działanie zmierzające do odprężenia w Europie doprowadziło do zwołania Europejskiej Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy, będącej wspólnym dziełem wszystkich narodów i rządów krajów europejskich.

Europejska Konferencja ma na celu przekształcenie Europy w rejon rzeczywiście równoprawnej współpracy wszystkich państw i realizację przedsięwzięć sprzyjających wzrostowi zaufania pomiędzy nimi.

Decyzje Europejskiej Konferencji winny określić obowiązki, których przestrzeganie zapewniałoby bezpieczeństwo wszystkim narodom europejskim, stwarzałoby dogodne możliwości dla wieloletniej współpracy ekonomicznej, naukowo-technicznej, kulturalnej, wymiany informacji, kontaktów między instytucjami, organizacjami i obywatelami, zjednoczenia wspólnych wysiłków krajów w rozwiązywaniu problemów ochrony naturalnego środowiska człowieka. Pomyślne zakończenie Konferencji stanowić będzie ważny etap na drodze do zapewnienia pokojowej przyszłości Europy.

Próby stwarzania sztucznych przeszkód, przeciągania prac Konferencji Europejskiej, unikanie rozwiązań podstawo-

wych zadań, jakie stoją przed nią jest sprzeczne z zaszczytnymi celami dla których Konferencja ta została zwołana.

Uczestnicy Układu Warszawskiego zwracają się do wszystkich realistycznie myślących działaczy państwowych i politycznych właściwych krajów z wezwaniem skierowania swoich wysiłków na rzecz zapewnienia sukcesów Europejskiej Konferencji, oraz dalszego rozwoju i pogłębienia procesu odprężenia i normalizacji sytuacji w Europie.

Uczestnicy posiedzenia DKP ponownie potwierdzają swoją opinię o celowości przeprowadzenia końcowego etapu Europejskiej Konferencji oraz podpisania jej dokumentów na najwyższym szczeblu. Będzie to odpowiadało historycznej wadze tego wydarzenia i podkreślało szczególne znaczenie dla przyszłości Europy postanowień i dokumentów przyjętych przez Europejską Konferencję.

Dążąc do ustanowienia podstaw trwałego i sprawiedliwego pokoju w Europie, my uczestnicy Układu Warszawskiego wiele lat aktywnie dążyliśmy do zwołania Europejskiej Konferencji. Uważamy, że zwołanie Konferencji stanowi zwycięstwo sprawy pokoju, zwycięstwo zdrowego rozsądku w stosunkach międzynarodowych. Zrobimy wszystko co w naszej mocy, aby stworzyć warunki do pomyślnego zakończenia prac Konferencji w jak najkrótszym terminie, w taki sposób, aby wyniki tych prac odpowiadały dążeniom pokój miłujących narodów. Jednak traktujemy Konferencję nie jako cel, a jako wyjściową pozycję historycznych prac na drodze do zbudowania nowych stosunków między wszystkimi państwami kontynentu europejskiego. Opierając się na zasadach, które zostaną wypracowane

przez Konferencję i umocnione autorytetem 35 państw, kraje europejskie będą mogły ustanowić i rozwinąć współpracę między sobą w najszerszym zakresie z wielką materialną i duchową korzyścią dla każdego z jej uczestników. Jesteśmy gotowi do takiej współpracy i apelujemy o nią do innych.

Zgodnie z ogólną opinią uczestników posiedzenia DKP ważne znaczenie posiada uzupełnienie politycznego odprężenia odprężeniem wojskowym. Pomyślna realizacja rokowań na temat redukcji sił zbrojnych i zbrojeń w Europie Środkowej byłaby istotnym wkładem w tę sprawę. Zasada nieprzynoszenia uszczerbku bezpieczeństwu żadnej ze stron biorących udział w rokowaniach daje pełną możliwość osiągnięcia konstruktywnego porozumienia dotyczącego redukcji.

Po rozpatrzeniu sytuacji na Bliskim Wschodzie uczestnicy posiedzenia DKP jednomyślnie wyrazili swoją pełną solidarność ze sprawiedliwą walką narodów arabskich o swoje prawa oraz likwidację skutków agresji Izraela, wycofanie izraelskich wojsk ze wszystkich okupowanych terytoriów arabskich, zapewnienie należnych praw arabskiego narodu Palestyny, i przyjęli odpowiednie oświadczenie dotyczące tego problemu.

Uczestnicy posiedzenia DKP wymienili poglądy na temat sytuacji w Wietnamie. Wyrażone zostało pełne poparcie dla polityki rządu Demokratycznej Republiki Wietnamu i Tymczasowego Rządu Republiki Wietnamu Południowego w zakresie ścisłego i bezwzględnego wykonania Porozumienia Paryskiego przez wszystkie strony, które podpisały ten dokument. Posiedzenie przyjęło oświadczenie apelujące o trwały pokój

w Wietnamie i zabezpieczenie narodowych interesów narodu wietnamskiego. Tekst oświadczenia publikuje się oddzielnie.

Uczestnicy posiedzenia oświadczyli o swoim poparciu konstruktywnych kroków rządu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej skierowanych na stworzenie warunków sprzyjających pokojowemu, demokratycznemu zjednoczeniu kraju bez ingerencji z zewnątrz.

Uczestnicy posiedzenia omówili sytuację w Chile. Zdecydowanie domagają się położenia kresu brutalnym naruszeniom praw człowieka utrwalonych w dokumentach ONZ, zaprzestania prześladowań patriotów Chile, i wzywają inne państwa oraz szerokie kręgi międzynarodowej opinii publicznej do wspierania z poparciem postępowych sił w tym kraju. Posiedzenie przyjęło Oświadczenie apelujące o "zaprzestanie bezprawia i prześladowań demokratów w Chile". Tekst Oświadczenia publikuje się oddzielnie.

Państwa uczestniczące w niniejszym posiedzeniu wyraziły przekonanie, że odprężenie powinno dotyczyć wszystkich rejonów świata. Troska o utrzymanie pokoju jest obowiązkiem wszystkich wielkich i małych państw niezależnie od ich przynależności do tego lub innego systemu politycznego.

Wierni swemu internacjonalistycznemu obowiązkowi uczestnicy posiedzenia wyrazili pełną solidarność ze sprawiedliwą walką krajów Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej o umocnienie politycznej i ekonomicznej niezawisłości, o postęp społeczny.

Posiedzenie odnotowało wzrastającą rolę w dziedzinie międzynarodowych stosunków ruchu krajów niezaangażowanych,

wyraziło pozytywny stosunek do antyimperialistycznego kierunku ich polityki oraz dążenia do współdziałania w odprężeniu, walki przeciwko wojnie i agresji, o pokój i niepodległość narodową. W związku z tym podkreślono wielkie znaczenie IV Konferencji Państw Niezaangażowanych w Algierze.

Uczestnicy posiedzenia odnotowali ważne znaczenie odbywającej się obecnie specjalnej sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ zwołanej z inicjatywy krajów rozwijających się dla rozpatrzenia problemów surowcowych oraz rozwoju ekonomicznego. Doradczy Komitet Polityczny wypowiedział się za dalszym rozwojem równoprawnej międzynarodowej współpracy gospodarczej, której podstawą byłoby poszanowanie suwerennego prawa każdego państwa do swobodnego rozporządzania swymi zasobami naturalnymi i przestrzegania w handlu międzynarodowym klauzuli największego uprzywilejowania.

Dokonana została wymiana poglądów w sprawie przygotowania i przeprowadzenia obchodów XX-lecia Układu Warszawskiego które przypada w maju 1975 roku.

Uczestnicy posiedzenia z zadowoleniem odnotowali dalszy rozwój i umocnienie współpracy bratnich państw we wszystkich dziedzinach, która służy przyspieszeniu wzrostu potencjału gospodarczego oraz umocnieniu zdolności obronnej państw - uczestników Układu Warszawskiego, zwiększeniu dobrobytu narodu, rozwoju kultury i nauki. Państwa - uczestnicy Układu Warszawskiego nadal będą umacniać przyjaźń, braterską współpracę, w interesach socjalizmu, postępu i pokoju, podnosząc jeszcze wyżej prestiż socjalizmu dając innym narodom przykład nowego typu stosunków między-

państwowych, rzeczywiście demokratycznego społeczeństwa, przykład socjalistycznego stylu życia.

Posiedzenie wysłuchało także sprawozdania Głównodowodzącego Zjednoczonych Sił Zbrojnych Układu Warszawskiego o praktycznej działalności prowadzonej przez Zjednoczone Dowództwo.

Posiedzenie Doradczego Komitetu Politycznego przeprowadzone zostało w atmosferze braterskiej przyjaźni i współpracy.